

شناسنامه

شام غربت دین

از سیانات حکیمانہ

بزرگ مرجع جهان تشیع و بزرگ احیاگر شعائر حسینی

حضرت آیت اللہ العظمیٰ حاج سید صادق حسینی شیرازی (رحمۃ اللہ علیہ)

فهرست مطالب

شام غربت دین

- ۷..... قدرشناسی نعمت عاشورا.....
- ۸..... عزای حسینی ره گشای توفیقات.....
- ۹..... اهمیت شعائر حسینی.....
- ۱۲..... اهمیت و بزرگی عزای سیدالشهدا علیه السلام.....
- ۱۴..... سخنی با معاندین شعائر حسینی.....
- ۱۴..... سخنی با دوستداران حسینی.....
- ۱۵..... اثرات منفی مخالفت با شعائر.....
- ۱۷..... داغی بزرگ بر دل اهل بیت علیهم السلام.....
- ۱۹..... نور اهل بیت علیهم السلام خاموش شدنی نیست.....
- ۲۰..... عظمت مصیبت امام حسین علیه السلام از نگاه امین وحی.....
- ۲۲..... عاشورا: عبرت و عبرات.....
- ۲۴..... تبیین و بررسی شخصیت حضرت علی اکبر علیه السلام.....

گلوآژه‌های عاشورایی

- ۲۹..... همّت حسینی در محرم و صفر.....
- ۳۰..... امام حسین علیه السلام و عزاداران.....
- ۳۱..... تحمل سختی‌ها در راه امام حسین علیه السلام.....

۳۱	صبر در برابر توهین‌ها
۳۲	حضور امام زمان ارواحناقداه در عزاداری‌ها
۳۳	ابلیس اکبر و تشکیک در واقعه عاشورا
۳۳	تشکیک در عزاداری
۳۴	اخلاص حسینی
۳۴	تلاش و فعالیت در دستگاه سیدالشهدا
۳۵	امام حسین <small>علیه السلام</small> نیازی به ما ندارند
۳۵	توفیق خدمت به امام حسین <small>علیه السلام</small>
۳۶	وظیفه ما نسبت به وجود نازنین سیدالشهدا <small>علیه السلام</small>
۳۶	وقف خدمت به سیدالشهدا <small>علیه السلام</small>
۳۶	خط قرمزی که نباید نزدیک آن شد
۳۷	محدود نمودن شعائر حسینی و آثار عکسی آن!
۳۸	خیر دنیا و آخرت
۳۸	مقدمه اهداف
۳۸	دستگاه استثنایی امام حسین <small>علیه السلام</small>
۳۹	عاقبت دشمنان شعائر
۴۰	ضرورت نشر فرهنگ حسینی
۴۱	به جرم زیارت امام حسین <small>علیه السلام</small>
۴۱	معنای واقعی ثارالله
۴۲	خدمت در راه امام حسین <small>علیه السلام</small>
۴۳	عزاداری مشروع
۴۴	جاودانگی عزای سیدالشهدا <small>علیه السلام</small>
۴۴	آشکارتر شدن نام و یاد امام حسین <small>علیه السلام</small>
۴۵	سخنی با مخالفان عزاداری امام حسین <small>علیه السلام</small>
۴۶	شعائر و سعادت دنیا و آخرت
۴۶	اجازه انبیاء برای زیارت سیدالشهدا <small>علیه السلام</small>
۴۶	خون امام حسین <small>علیه السلام</small> بر گردن موجودات
۴۷	سیاه لشکر مخالفین حسینی
۴۸	طلاقت درک کربلا
۴۸	فرهنگ عظیم عاشورایی
۴۹	مسئولیت ما در مقابل امام حسین <small>علیه السلام</small>

حکایات حسینی

- ۵۱.....برپایی سوگواری توسط کفار
- ۵۲.....برپایی عزای حسینی در بلاد کفار
- ۵۴.....مرثیه سرای نامسلمان
- ۵۶.....بت پرست، شاعر امام حسین علیه السلام
- ۵۷.....محبت عظیم امام حسین علیه السلام
- ۵۹.....مراسم عاشورا در دو کشور غیر شیعی

شام غربت دین

بسم الله الرحمن الرحيم

عظم الله أجورنا وأجوركم بمصابنا بسيدنا الحسين عليه السلام وجعلنا
من الطالبين بثاره مع وليه الإمام المهدي من آل محمد عليه السلام

قدرشناسی نعمت عاشورا

خدای متعال را شاکریم که توفیقی عنایت فرمودند امسال نیز زنده بودیم و عاشورای حسینی را درک نمودیم. با فرا رسیدن غروب امروز، عاشورا به پایان رسید و لکن هنوز نقاطی از این کره‌ی خاکی هست که روز عاشورا به پایان نرسیده و تا ساعاتی دیگر به پایان می‌رسد. باید قدردان نعمت عاشورای حسینی بود.

این گفتار، در شام غریبان ۱۴۳۱ق. و در جمع کثیری از عزاداران حسینی ایراد شده است.

قدر و درک عاشورای حسینی را آنهایی می‌دانند که سال‌های گذشته در قید حیات بودند و حال سر بر تیره‌ی تراب نهادند.

ما که هنوز جان در بدن داریم و نفس می‌کشیم باید متوجه باشیم که چه گوهر و چه نعمت بزرگی را در اختیار داشتیم و حال به پایان رسید. نعمت روز عاشورا... بدرستی از این نعمت والا چه بهره ای بردیم؟

حال که این سفره‌ی رحمت برچیده شد؛ چه می‌توان کرد؟ آری، می‌توان در مابقی ماه محرم و صفر از فیوضات حسینی بهره مند شد.

عزاداران سیدالشهدا! اجرکم الله... وظیفه‌ی خود می‌دانم که به عنوان یکی از موالیان و راویان احادیث اهل بیت، علیهم‌السلام از همه‌ی کسانی که در ایام با عظمت عاشورای حسینی خدمت نمودند و در این راه زحمات و سختی‌ها و مشکلاتی را متحمل شدند تشکر کنم و اجر آنان را از خدای متعال خواستارم.

عزای حسینی ره گشای توفیقات

عزای سیدالشهدا علیه‌السلام اسباب توفیقات آنهاست که در مسیر اهل بیت علیهم‌السلام هستند و آنهایی که از نعمت اهل بیت علیهم‌السلام بی‌نصیبند نیز فراهم نموده و توفیقاتی نصیبشان کرده که آنها را به سعادت ابدی و اخروی سوق می‌دهد و آنها را از اهل نجات قرار می‌دهد. فرقی نمی‌کند، چه با سواد و اهل مطالعه و

چه بی سواد و بیابان نشین، همه اینها با قطره‌ی اشکی در مجلس عزای سیدالشهدا علیه السلام هدایت شدند و خود را بر وسیله مطمئن نجات و کمال و سعادت قرار دادند.

عده ای از آنها که از موالیان اهل بیت علیهم السلام نبودند و به برکت عزای سیدالشهدا علیه السلام نجات پیدا کردند می‌گفتند: در دیار ما، نزدیکان و حتی خانواده، ما را به خاطر محبت و علاقه به سیدالشهدا علیه السلام مسخره می‌کنند. به آنها گفتم عیبی ندارد سعی کنید آنها را هم هدایت کنید، چراکه امام حسین علیه السلام رحمة الله الواسعه هستند.

این افراد که تازه به دستگاه امام حسین علیه السلام وارد شده اند به مراتب در ترویج و تبیین شعائر حسینی موفق تر از دیگران عمل کردند و این جز عنایت سیدالشهدا علیه السلام و اخلاص افراد نیست.

از همه عزاداران امام حسین علیه السلام به عنوان یک موالی و راوی حدیث اهل بیت علیهم السلام تشکر می‌کنم و در حق همه‌ی عزاداران سیدالشهدا علیه السلام دعا می‌کنم، چراکه دعا نمودن در حق آنهایی که شعائر حسینی را پیاپی دارند را از وظایف خود می‌شمارم.

اهمیت شعائر حسینی

در روایات متواتر آمده است که وجود نازنین معصومین علیهم السلام برای شرکت کنندگان و برپا کنندگان شعائر حسینی دعا

می‌کنند و در نماز و سجده از آنان یاد می‌کنند.
 نمونه اش را در دعای امام صادق علیه السلام در حق زنده نگه داشتن ارزشهای حسینی می‌بینیم.
 و نمونه ای از دعا‌های اهل بیت علیهم السلام در حق یاران باوفایشان را می‌توانیم در دعای رسول خدا صلی الله علیه و آله برای میثم تمار مشاهده کنیم.

در تاریخ آمده است که ام سلمه رضی الله عنها به جناب میثم تمار فرمودند: سحرگاهی دیدم که رسول خدا صلی الله علیه و آله در حال مناجات با خدا از تو سخن می‌گفتند و در حَقِّ دعا می‌کردند.^۱
 حال در این کره‌ی خاکی، در هر جایی که عَلَم امام حسین علیه السلام برافراشته است و عده ای از موالیان اهل بیت علیهم السلام مشغول به خدمت و احیای شعائر هستند، یقیناً حضرت بقیة الله الأعظم ارواحنا فداه در حق یکایک آنان دعا می‌کنند. همان بزرگواری که در زیارت سیدالشهدا علیه السلام خطاب به حضرتش عرضه می‌دارند:

«فلا تدبنيك صباحاً ومساءً، ولأبكين عليك بدل الدموع دماً؛^۲ پس، هر بامداد و هر شامگاه بر شما ندبه و سوگواری کنم و به جای اشک خون از دیدگان فشانم».
 ما در آن حد نیستیم و از ما هم بر نمی‌آید که در عزای

۱. ارشاد شیخ مفید، ص ۳۲۱.

۲. (زیارت ناحیه مقدسه) مزار شیخ مفید، ص ۵۰۱.

سید و سالار شهیدان حضرت اباعبدالله الحسین علیه السلام خون گریه کنیم، چراکه درک این مصیبت از دایره‌ی غیر معصوم خارج است و لکن هر کس به بضاعت اندک خود باید در حزن و ماتم بزرگ جهان هستی عزادار و سیه پوش باشد.

دوستاناران سیدالشهدا علیه السلام مراقب شیطان و شیطان صفتان باشند، همان کسانی که پیامبر خدا صلی الله علیه و آله از آنان خبر دادند.

روزی که امام حسین علیه السلام به شهادت رسیدند، ابلیس اکبر به شیاطین زیردست خود گفت: بروید در بین مردم و آنها را درباره‌ی امام حسین علیه السلام و عزاداری او دچار شک و تردید کنید (این روایت از روایات مهم و معتبر است نزد علمای حدیث و بنای من بر این است که روایت غیر معتبر نخوانم، گرچه اعتقاد بر اعتبار روایات فراتر از اینهاست).

حال باید مراقب بود که این شیاطین که بعضاً در صورت انسان و بعضاً فریب خوردگان آنهاست در تشکیک شعائر برمی آیند و ایجاد شبهه می کنند و در پی آن هستند که بگویند فلان روایت که راجع به شعائر است اعتبار ندارد و سندی هم برایش نیست؛ اینها در واقع همان شیاطین و پیروان آن شیاطینی هستند که پیامبر خدا صلی الله علیه و آله از آنان خبر داده اند که به صورت‌های مختلف در جامعه رخنه کرده و وسوسه نموده و موجب اختلاف شده اند و درست مقابل دستور خدا که

می‌فرماید: «واعتصموا بحبل الله جميعاً ولا تفرقوا» دانسته و یا نادانسته قد علم کرده اند.

اهمیت و بزرگی عزای سیدالشهدا علیه السلام

معصوم علیه السلام در تبیین شهادت امام حسین علیه السلام آن را «ام فاجعه؛ سرآمد فاجعه‌ها» می‌خواند.^۱ مسئله شهادت امام حسین علیه السلام تنها شهادت یکی از اولیای الهی نیست. مسئله فراتر از آن است؛ چراکه انبیاء و اولیای پیشین را نیز به شهادت رسانیده بودند!

مگر سر حضرت یحیی علیه السلام را به ناحق از بدنشان جدا نموده و آن را هدیه به حاکم ظالم آن زمان نبردند؟! مگر حضرت زکریا را شکنجه نمودند و ایشان را به طور فجیعی به شهادت رساندند؟!

مگر پوست سر و صورت حضرت اسماعیل صادق الوعد را زنده زنده سلاخی نکرده و او را شهید نمودند؟! هزاران هزار پیامبر را شهید کردند و لکن قصه شهادت امام حسین علیه السلام فراتر از آن است!

عزیزان! روایات ائمه معصومین علیهم السلام راجع به شهادت امام حسین علیه السلام را مطالعه کنید. ائمه اطهار علیهم السلام فرمایشاتی دارند که حقیقتاً از درک ما بدور است و لکن این سخنان ما را به دامنه

وادی حزن و ماتم آن بزرگواران نزدیک می‌کند و عظمت و سنگینی مصیبت سیدالشهدا علیه السلام را تا حدی برای ما تداعی و محسوس می‌کند.

در روایت آمده است: آن لحظه ای که روح مطهر سیدالشهدا علیه السلام از بدن مبارکشان مفارقت کرد و از آن جدا شد، این روح به طرف آسمان و به مقام علو و بالا رفت. وقتی روح مطهر امام از بدن منفصل و جدا شد به هر آسمانی که می‌رسید، آن ملائکه ای که در آن محیط بودند و شاهد مفارقت روح و جسم جگرگوشه رسول خدا صلی الله علیه و آله بودند و روح مقدس امام از جلوی شان عبور می‌کرد، تمام بند بند بدن‌هایشان به لرزه درآمد!!!

«إرتعدت فرائصهم إلی یوم القيامة...؛ یعنی از آن لحظه که دیدند روح از بدن امام جدا شد، تمام بند بند بدن‌هایشان به لرزه درآمد تا روز قیامت، یعنی الان هزار و سیصد و هفتاد سال است که بند بند بدن‌های ملائکه آسمان در عزای امام حسین علیه السلام می‌لرزد و خواهد لرزید تا قیامت برپا شود».

حال خدا می‌داند که آنها چه دیدند و چه درک کردند که حالشان چنین است و از دایره‌ی درک ما به دور است.

سالیان سال است ملائکه الهی در مصیبت سیدالشهدا علیه السلام مصیبت زده و پریشانند و خدا می‌داند تا روز قیامت که معلوم نیست چه زمانی برپا می‌شود این حالت در آنها مدام خواهد بود. آیا عاشورا تمام شدنی است؟ خیر، عاشورا به جای خود باقی

است و این بنی آدم است که می‌آید و می‌رود و حال که نوبت ما است، این روز را غنیمت بشماریم و از آن بهره‌های وافری ببریم.

سخنی با معاندین شعائر حسینی

حال سخنی دارم با کسانی که از طرق مختلف و استدلال‌های واهی سعی در این دارند که در مقابل شعائر حسینه بایستند و قصد تضعیف آنرا در دهه محرم الحرام دارند. به آنها نصیحت می‌کنم که حیف است به هر دلیل و وجهی در مقابل امام حسین علیه السلام بایستند و خود را در آتش بیفکنند، چراکه این کار تاریخ انسان را از بین می‌برد و دنیا و آخرت آدمی را تباه می‌سازد.

سخنی با دوستان حسینی

به دوستان حسینی خودم که از شرکت کنندگان و برپاکنندگان دسته جات و عزاداری‌ها و شعائر حسینی هستند نیز نصیحت می‌کنم که در برخورد با مغرضین و معاندین شعائر، دقت کنند که خدای ناکرده مجالس حسینه را از آرامش و سنگینی آن خارج نکنند. آنها باید مواظب رفتارهای خود باشند و از تاریخ عبرت بگیرند که خدای ناکرده از سیاهی لشکر عمر بن سعد نشوند.

آیا می‌خواهید بدانید که سیاه لشکر بودن با عمر سعد چقدر

اثر منفی دارد؟

اثرات منفی مخالفت با شعائر

مرحوم علامه مجلسی اعلی الله مقامه در روایتی نقل فرمودند که شخصی حضرت رسول خدا ﷺ را در خواب دید که حضرت بر او فریاد و نهبیی زدند، وقتی بیدار شد دید تمام بدنش فلج شده است، آن شخص می گفت در عالم خواب به پیامبر خدا ﷺ عرضه داشتم من که در کربلا کاری نکردم! رسول خدا ﷺ به او فرمودند: «کثرت السواد علی ولدی الحسین؛^۱ تو با حضورت بر سیاهی لشکر دشمنان سیدالشهدا علیه السلام افزودی». سپس علامه بزرگوار مجلسی می فرمایند: «مات لا رحمة الله؛ سرانجام آن شخص مُرد و خدا نیامرزد او را». عجیب است که یک نفر چقدر می تواند تأثیر گذار باشد که پیامبر خدا ﷺ چنین برخوردی با او داشتند.

مطلب بسیار مهم دیگری که باید به آن اشاره کنم این است که متأسفانه شنیده شده است که عده ای مسلمان نما که مسلمانی را فقط در نماز و روزه و حج می دانند، با وقاحت تمام بزرگترین مصیبت و عزای عالم را عید نامیدند و با تعبیر عید عاشورا این روز را به یکدیگر تبریک می گفتند. این همان راه یزید و راه معاویه و ابوسفیان، و کلاً راه بنی امیه است که در زیارت عاشورا از جانب خدا مورد لعن و نفرین قرار گرفته اند در آنجا که می گوید: «اللهم ان هذا یوم تبرکت به بنو امیه

و ابن آكلة الأكباد اللعين ابن اللعين علی لسانک و لسان نبيک»^۱.

به لطف خدا، مؤمنین و متدینین و شیعیان آگاه، بساط آنان را جمع کردند و اجازه ندادند راه یزید و یزیدیان را ادامه دهند و لکن به آنها و باقیمانده آنها نصیحت می‌کنم که شما چه سودی می‌توانید از بکار بردن لفظ عید برای عاشورا ببرید؟

مگر خود یزید، با جشن و پایکوبی در روز عاشورا، شطرنج بازی و شراب خواری بر سر مبارک امام حسین علیه السلام هنگامی که سر مبارک حضرت را هدیه برای او بردند چه چیزی نصیحت شد؟ ببینید آنهایی که سیدالشهدا علیه السلام و اصحابشان را به شهادت رساندند به چه عاقبت شومی دچار شدند؟ آنهایی که می‌خواستند عاشورا و نور امام حسین علیه السلام را خاموش کنند به چه بلاهایی مبتلا شدند؟

به خود بیایید و راهی که آنها طی کردند را ادامه ندهید که وعده‌ی عذاب خدا حتمی است.

امام معصوم علیه السلام در یکی از زیارات امیرمؤمنان حضرت علی علیه السلام که متعرض به قاتلان امام حسین علیه السلام و اصحاب آن حضرت می‌شوند عرضه می‌دارند: خدایا لعن و نفرینت را بر آنهایی که دنباله رو قاتلان سیدالشهدا علیه السلام هستند مقرر فرما.

حال بیایید توبه کنید، حیفاً است، واقعاً حیفاً است، من نمی

۱. فرازی از حدیث قدسی زیارت عاشورا.

دانم در توبه نسبت به کسانی که در مقابل شعائر حسینی می‌ایستند چقدر باز است! این را خدا و اهل بیت علیهم‌السلام می‌دانند...!

بیاید توبه کنید، بیاید در حیظه ای به نام موالیان اهل بیت علیهم‌السلام زندگی کنید. از بت پرستان کمتر نباشید که از نقاط دور می‌آیند و خود را متصل به امام حسین علیه‌السلام می‌کنند و به لطف خدا عاقبت به خیر می‌شوند. و امام حسین علیه‌السلام این لیاقت را به آنها می‌دهند که به عنوان سفیر و مبلغ امام حسین علیه‌السلام در بلاد کفر باشند و به اعلیٰ علین می‌رسند.

از آن ناصبی کمتر نباشید که نذرش نمودند که زوار امام حسین علیه‌السلام را بکشد ولی هدایت می‌شود و نامش را در لیست محبتان و موالیان امام حسین علیه‌السلام می‌نویسند.

برگردید و توبه کنید و خود را در مقابل شعائر سیدالشهدا علیهم‌السلام قرار ندهید.

داغی بزرگ بر دل اهل بیت علیهم‌السلام

یکی از علمای معمر کربلا که حدود یکصد سال از عمرش می‌گذشت روزی مطلبی از قول جدش که معاصر مرحوم شیخ انصاری قدس سره و از مراجع کربلا بود برای من نقل می‌کرد و می‌گفت: جدّ من سالی یک روز آن هم در روز عاشورا و هنگام ظهر که عزاداری‌ها تمام می‌شد در صحن امام حسین علیه‌السلام منبر می‌رفت. او در یکی از منبرهای عاشورای خود

خطاب به عزاداران حاضر در صحن مطهر امام حسین علیه السلام گفت: دیشب و امروز عزاداری کرده اید. لذا من نمی خواهم برای شما روضه بخوانم و تنها چند جمله از زبان خود و شما با امام حسین علیه السلام سخن می گویم. آنگاه رو به ضریح کرد و خطاب به حضرتش عرضه داشت: یا مولای یا ابا عبدالله این جمعیت، شیعیان و دوستداران شما هستند و من نیز خود را از آنان می دانم. این عزاداران دیشب و امروز هرچه در توان داشتند و به هر صورتی که می توانستند برای شما عزاداری کرده اند. اینک از زبان خود و از طرف این دوستدارانتان با شما سخن دارم و آن این است که ما می دانیم شما دریای عفو و بخشش هستید، اما حدّ و مرز عفو و بخشش شما را نمی دانیم. لذا از شما می خواهیم در روز قیامت از هر کس که می گذرید از حرمله نگذرید.

این را گفت و از منبر پایین آمد و مجلس را ترک کرد، ولی حاضران، تحت تأثیر این سخن، همچنان نشسته بودند و به شدّت می گریستند.

به راستی چرا ایشان از حرمله نام بردند. مسلماً آن عالم بزرگوار فرد بی اطلاعی نبود و منابع تاریخی مرتبط با واقعه کربلا را خوانده بود. او از این جهت نام حرمله را برد که در شقاوت بی نظیر بود و در عین حال آن عالم بزرگ نگران آن بود که مبادا این موجود سنگ دل و پلید مورد رحمت و عنایت آن حضرت قرار گیرد.

نقل شده است که شخصی از کوفه به مدینه رفت و به محضر مبارک امام سجاد علیه السلام نائل گشت، امام سجاد علیه السلام از او سؤال کردند: از حرمله خبر داری که او چه می کند و کجاست؟ این پرسش امام علیه السلام درباره ی حرمله نشانگر بزرگی داغی است که آن سنگ دل و پلید بر دل خاندان رسالت علیهم السلام نهاده بود و آن مصیبت، آنچنان است که هرگز فراموش نخواهد شد.

نور اهل بیت علیهم السلام خاموش شدنی نیست

بدخواهان و بدسیرتان هر چه می خواهند بکنند و بگویند و از عاشورا به عنوان عید یاد کنند و به گفته های مغرضانه ی خود دل خوش کنند! ولی این را بدانند که با این حرفها از خدایی خدا کم نمی شود و از مقام و منزلت و شوکتی که خدای متعال به امام حسین علیه السلام عنایت فرمودند کم نمی شود و با این تبلیغات سوء نمی توانند ذره ای از عظمت سید و سالار شهیدان حضرت اباعبدالله الحسین علیه السلام بکاهند، بلکه هر روز و هر لحظه بر عزت حضرتش افزوده می شود. ضدیت آنان با دستگاه سیدالشهدا علیه السلام، زمینه ی ترویج عاشورا و فرهنگ حسینی را فراهم و گسترده تر می کند. به این معنا که در حال حاضر به لطف خدا، شبکه ای ماهواره ای به نام شبکه امام حسین علیه السلام در حال فعالیت است، و با دشمنی آنان این شبکه ماهواره ای گسترش پیدا می کند و به دو شبکه و سه شبکه و بیشتر در کنار آن مبدل می شود و این سخن گزاف نیست که

رسول خدا ﷺ در این باره فرمودند:

«وليجتهدن ائمة الكفر واشياع الضلالة في محوه وطمسه فلا يزداد اثره الا ظهورا وامره الا علواً؛^۱ و پیشوایان کفر و پیروان گمراه آنان در راه محو و خاموش کردن [نام] او سخت خواهند کوشید اما بر ظهور و جلوه‌گری آثارش (نام و فداکاریش) فزونی و امر (راه و روش او) بالندگی خواهد گرفت.

حال این بدخواهان غافل هر کاری که می‌خواهند انجام دهند، البته وظیفه‌ی ما نصیحت به آنان است و اگر به آن بی توجه باشند خود را به هلاکت افکنده‌اند.

تنها یادآوری ما به آنان این است که قدری در عبارت روایت گذشته که می‌فرمود: «و فرشتگان تمام وجودشان از دیدن آن صحنه (یعنی: صحنه مفارقت روح مطهر از جسم پاک امام حسین علیه السلام) به لرزه درآمد و تا روز قیامت می‌لرزد» درنگ کنند و با خود تأمل کنند که در آن روز چه واقعه رخ داد که این موضوع را در پی داشت.

عظمت مصیبت امام حسین علیه السلام از نگاه امین و وحی

امین وحی جبرئیل علیه السلام از آن چنان مقام و منزلت نزد خدای متعال برخوردار است که قرآن کریم او را چنین توصیف نموده

است و می‌فرماید:

«ذی قوّه عند ذی العرش مکین؛^۱ [جبرئیل امین که به اذن خدا] صاحب قدرت بوده و نزد صاحب عرش [خدای متعال] مقام بلندی دارد».

همین فرشته‌ی صاحب قدرت و بلند مرتبه نزد خدای متعال با مشاهده‌ی صحنه‌ی جانسوز عاشورا، سخت بی‌تاب و مبهوت شد و برخلاف رویه که هیچ‌گاه در انجام فرامین خدا درنگی نداشته و هیچ‌وقت به درگاه خدای متعال سؤال استفساری نکرده بود عرضه داشت:

خدایا چه اتفاقی رخ داده و می‌دهد؟

خطاب رسید: «انّما یجزع من یخاف القوت مثلک؛^۲ تو مخلوق هستی و می‌ترسی ظالم ظلمش را انجام دهد و نتیجه ظلم خود را نبیند، ولی من نمی‌گذارم این کار او بی‌جواب بماند و هر وقت اراده کنم او را به سزای اعمالش خواهیم رساند».

با این بیان، معلوم می‌شود که اراده خدا بر این است که حتماً دشمنان امام حسین علیه السلام را مجازات کند و هرچه کار شکنی و منفی بافی کنند نتیجه‌ی آن را بالعکس کند، بله شاید فعلاً برای آنها اتفاق خاصی نیفتد ولی قطعاً به کیفر اعمالشان

۱. سوره تکویر، آیه ۲۰.

۲. امالی صدوق، مجلس ۷۰، ص ۴۵۵.

خواهند رسید. از این رو باید از کوچکترین رفتار منفی، حتی از روی سهو و اشتباه نسبت به سیدالشهدا علیه السلام خودداری کرد.

عاشورا: عِبَرَات و عِبَرَات

جوانان عزیز، عزاداران و دلدادگان امام حسین علیه السلام؛ عاشورا هم عِبَرَات است و هم عِبَرَات. عِبَرَات است (یعنی: اشک ریختن) چراکه برای اشک و عزاداری و ضجّه و گریه است، و نیز عِبَرَات است (یعنی: عبرت گرفتن) به این جهت که عبرت و درس است، زیرا که عاشورا یک فرهنگ عظیم است و می‌بایست از آن درس آموخت.

عاشورا روز عِبَرَت و عِبَرَت و آزمایش بزرگ است، لذا از شما می‌خواهم مواظب باشید که محرمات مسلمّه و رفتارهای حرام که در دین اسلام از آن نهی شده پرهیز کنید و آنها را وارد عزاداری امام حسین علیه السلام نکنید. چراکه امام حسین علیه السلام برای دین، امر به معروف و نهی از منکر و جلوگیری از محرمات به شهادت رسیدند.

البته افراد باید تابع مرجع تقلید خود باشند، اگر مرجعی درست تشخیص دهد زهی سعادت و اگر تشخیص نادرست باشد... در قصّه‌ی امام حسین علیه السلام نباید دچار خطا شد که بسیار خطرناک است.

از امام زین العابدین علیه السلام نقل شده است که فرمودند:

«ازدلف الیه ثلاثون الف کل یتقرب الی الله بدمه؛^۱ سی هزار نفر به سوی جنگ با امام حسین علیه السلام روانه شدند و هریک از آنان با (ریختن) خون حضرت به خدا تقرب می‌جست».

این نگرش خطرناک و انحرافی تحت تأثیر تبلیغات بنی امیه پدید آمده بود، به این ترتیب که دولت اموی میلیون‌ها درهم و دینار خرج می‌کرد و به وسیله‌ی ده‌ها هزار مبلغ گمراه بر منابر تبلیغ می‌نمودند که یزید در رأس حکومت اسلامی قرار دارد و وضعیت امن و امان است و مردم نماز می‌خوانند و روزه می‌گیرند و به حج می‌روند و در این وضعیت امن و امان حسین آمده است تا امنیت مردم را بر باد دهد و کشور را برآشوبد و با این قبیل تبلیغات سوء و دروغین مردم را اغفال و فریب دادند!

بله، تحت تأثیر همین تبلیغات سوء و دروغین بود که عده ای به انگیزه‌ی تقرب جستن به خدا به جنگ آن حضرت رفتند، چراکه دستگاه حاکمه امام حسین علیه السلام را به عنوان خارجی معرفی کرده و عده ای آن را باور کرده بودند، بر اساس همین تبلیغات سوء و باطل بود که ابن سعد در روز عاشورا جنگ را علیه امام حسین علیه السلام شروع کرده و اولین تیر را به طرف حضرت رها و نعره می‌زد:

«یا خیل الله ارکبی؛ ای لشکریان خدا [برای یورش به خیمه گاه امام حسین] سوار شده، پیش برانید»، و «اُحرقوا

۱. بحارالانوار، ج ۴۴، باب ۳۵، ص ۲۹۸.

بیوت الظالمین؛ خانه و کاشانه‌ی ستمگران را آتش بزیند». آنانی که در این ماجرا به نحوی دخالت داشتند و تیری یا سنگی انداختند که جای خود دارد، اما آن کسی که هیچ دخالتی نداشت و با حضورش در کربلا تنها بر سیاهی لشکر دشمن افزوده بود گرفتار نفرین رسول خدا ﷺ شد و فلج گردید و سپس به درک واصل شد.

تبیین و بررسی شخصیت حضرت علی اکبر علیه السلام

جوانان عزیز توجه داشته باشند که از این واقعه باید درس آموخت و فرهنگ آن را شناخت و بدان توجه کرد. از جمله مواردی که باید از آن عبرت گرفته و درس آموخت موضوع و شخصیت جوان رشید امام حسین حضرت علی اکبر علیه السلام است.

در تبیین شخصیت والای حضرت علی اکبر علیه السلام باید عرضه بدارم که در یکی از زیارات آن جناب که از قول شیخ مفید و همچنین شهید اول و علامه بزرگوار مجلسی - رضوان الله تعالی علیهم - نقل شده است خطاب به حضرت علی اکبر علیه السلام نموده و می‌گوییم: «وجعلک من اهل البیت الذین اذهب الله عنهم الرجس و طهرهم تطهیرا»^۱ این عبارت فقط در مورد چهارده

۱. و تو را از خاندانی قرار داد که پلیدی را از آنان زدود و پاک و پاکیزه شان گرداند. (بحارالانوار، ج ۹۸، باب ۱۸، ص ۲۴۲).

معصوم علیه السلام آمده است و برای هیچ شخص دیگری غیر از حضرت علی اکبر علیه السلام وارد نشده و روایات معتبره و قطعیه داریم که عصمت کبری فقط برای چهارده معصوم علیهم السلام می باشد، لذا به خاطر آن روایات قطعیه و نیز این جمله از زیارت شریفه استفاده می کنیم که عصمت حضرت علی اکبر علیه السلام مرتبه ای بعد از چهارده معصوم علیهم السلام است و در عین حال بر مقام والا و منزلت بزرگ آن حضرت دلالت دارد. همچنین امام حسین علیه السلام در روز عاشورا، تنها در شهادت حضرت علی اکبر علیه السلام بود که چندین مرتبه به دشمنان و قاتلان آن حضرت نفرین نمودند. این جریان نیز بیانگر مقام و عظمت والای حضرت علی اکبر علیه السلام نزد امام حسین علیه السلام است. (البته دیگر اصحاب و یاران و نزدیکان امام حسین علیه السلام نیز جایگاه خاص خود دارند).

حضرت علی اکبر علیه السلام اولین کشته از اهل بیت علیهم السلام بودند لذا تشنگی شان نسبت به بقیه کمتر بوده است، اما ایشان پس از رفتن به میدان نبرد و قبل از شهادتشان نزد پدر بزرگوارشان بازگشته و عرضه داشتند:

«یا ابة العطش قد قتلنی وثقل الحدید اجهدنی؛^۱ ای پدر تشنگی مرا از پای درآورد و سنگینی اسلحه مرا به تعب آورده و آزار می دهد».

از روایات موجود در این زمینه اینگونه استفاده و برداشت

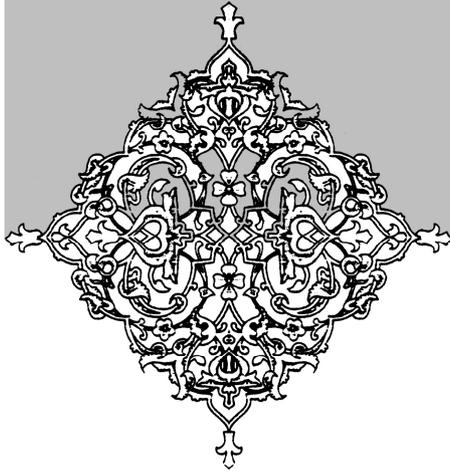
می شود که حضرت علی اکبر علیه السلام با برگشتن از میدان و درخواست آب نمودن خواستند لحظه ای که امام حسین علیه السلام از شهادتشان با خبر بشوند صدمه کمتری از این مصیبت بر پدر وارد شود و از فشار این مصیبت سخت بکاهند و نخستین مطلبی که به ذهن امام علیه السلام در آن حال خطور کند این باشد که فرزندشان از سنگینی اسلحه و آزار تشنگی راحت شدند و آنگاه داغ فرزند جوانشان برایشان قابل تحمل شود. یقیناً اگر رعایت این جهت نبود حضرت علی اکبر علیه السلام از پدر طلب آب نمی کردند و مقام ایشان فراتر از آن است که چنین درخواستی در آن موقعیت از پدر داشته باشند و آنچه این مطلب را تأیید می کند این است که وقتی حضرت علی اکبر علیه السلام شهادت خود را نزدیک دیدند با این پیام با پدر خود خداحافظی کرده و عرضه داشتند: «ابتاه علیک منی السلام هذا جدی رسول الله صلی الله علیه و آله قد سقانی بکأسه الأوفی شربة لا اظمأ بعدها ابدا؛ «پدر جان خداحافظ جدم رسول خدا صلی الله علیه و آله مرا سیراب نمود آنسان که هرگز تشنه نخواهم شد».

مطلب دیگر این که، این جریان خود مقدمه ای شود تا حد الامکان شهادت دیگر عزیزان و یاران امام حسین علیه السلام بر آن حضرت سنگینی نکند و از فشار بر وجود نازنین حضرت کاسته شود.

جوانان عزیز:

سعی کنید تا با درس گرفتن از فداکاری‌های حضرت علی اکبر علیه السلام، مشکلات زندگی را بر والدین خود تحمیل نکنید، بلکه تلاش کنید تا از مشکلات آنها بکاهید و می‌توانید این درس را در عاشورای حسینی از حضرت علی اکبر علیه السلام بیاموزید. و در خاتمه از خدای متعال مسئلت دارم که این عرض ارادتها و این عزاداری‌ها را از همه‌ی عزاداران سیدالشهدا علیه السلام قبول بفرماید و ما را بیش از پیش در راه شعائر حسینی کوشا و ثابت قدم بدارد.

والسلام علیکم ورحمة الله وبرکاته

گلوآژه‌های عاشورایی

از لسان مبارک بزرگ احیاگر شعائر حسینی ،
مرجع عالیقدر حضرت آیت الله العظمی

حاج سید صادق حسینی شیرازی مدظله العالی

همت حسینی در محرم و صفر

آستین همت در این راه مقدس و به خصوص در این دو ماه محرم و صفر بالا بزنیم. بلکه پیش از فرا رسیدن این دو ماه آمادگی‌های لازم را کسب، و تمام نیروهای مان را در این راه بسیج کنیم تا آرمان‌ها و ارزش‌های والا و مورد نظر سیدالشهدا علیه السلام را از طریق دسته‌های عزاداری، مجالس روضه خوانی و اقامه شعائر، نمایش‌ها و فیلم‌های نمادین، پایگاه‌های اطلاع رسانی، ماهواره‌ها، برگزاری همایش، سخنرانی و هر

وسيله ممكن تحقق بخشيم. اينها همگي جزء مسؤليت‌هاي ماست كه از اين فرمايش امام صادق عليه السلام برداشت و دريافت مي‌شود: «وخداي متعال زمين و ساكنانش را ضامن خون شما (ابا عبدالله الحسين) قرار داده است» و بر اين كره زمين چه بسيارند كساني كه با امام حسين عليه السلام و بينش و منش ايشان آشنا نيستند و مسؤليت ما در قبال اين افراد طبق فرمايش امام صادق عليه السلام چقدر سنگين است. از خداي متعال مي‌خواهيم ما را در خدمت به اسلام و تلاش جدي در وفاي به اين مسؤليت بزرگ از طريق معرفي امام حسين و آرمان‌هاي مقدس ايشان به تمام جهانيان موفق بدارد.

امام حسين عليه السلام و عزاداران

عزاداران سيدالشهدا عليه السلام همانند خود آن حضرت استثنائي اند، قدر بدانيه و بكوشيم حق اين نعمت را ادا كنيم. همان طور كه امام حسين عليه السلام دست به فداكاري‌هاي گوناگون زدند و بسياري از زخم زبان‌ها و شماتت‌ها را به جاي اصحابشان تحمل فرمودند بكوشيم ما نيز با اقتدا به آن حضرت، زخم زبان‌ها و شماتت‌ها و سختي‌هاي روحي را در راه ايشان به جان بخريم.

تحمل سختی‌ها در راه امام حسین علیه السلام

بسیاری از ما برای اقامه شعائر حسینی خستگی و بی‌خوابی را تحمل می‌کنیم و از جسم و پول خود مایه می‌گذاریم ولی رنج‌های روحی و زخم زبان‌ها و شماتت‌ها را تحمل نمی‌کنیم. اگر کسی بر ما خرده گرفت که عزاداری معنی ندارد، و موجبات تمسخر دشمنان را فراهم می‌کند، نباید دلسرد شویم و بگوییم زخم زبان از زخم تیغ بدتر است.

آری بدتر است ولی باید این زخم زبان‌ها را هم مانند مولایمان بر خود هموار کنیم و خم به ابرو نیاوریم.

تحمل این زخم زبان‌ها در راه امام حسین علیه السلام عزت دو جهان است و اگر شماتت‌ها را در این راه تحمل کردیم مشمول دعای خیر ائمه علیهم السلام می‌گردیم، و تفاوتی ندارد که این خرده گرفتن‌ها از سوی دشمنان باشد یا غیر آنها.

صبر در برابر توهین‌ها

چه بسا بعضی، عزاداری را نوعی بی‌فرهنگی می‌دانند و بر عزاداران خرده می‌گیرند و آنان را مسخره می‌کنند. چنین کسانی بی‌شک بدبخت‌ترین افراد عالم می‌باشند. سعی کنیم هرچند جواب این افراد نگون بخت و فریب خورده را می‌دانیم، تحمل کنیم و به آنان پاسخ ندهیم. البته فراموش نکنیم که

خدا هر چند از حق خود گذشت می‌کند، از توهین به دستگاه سیدالشهدا علیه السلام و مبارزه با آن در نمی‌گذرد. دست خدا پشت این عزاداری‌هاست و مشیت الهی بر این تعلق گرفته است که این دستگاه هر ساله جلوه و رونق و آوازه بیشتری پیدا کند.

حضور امام زمان ارواحنا فداه در عزاداری‌ها

عزای طویریج که از سنت‌های دیر پا و حسنه است و در بسیاری از نقاط جهان برگزار می‌شود، در عاشورای امسال ساعت‌ها این عزای پرجمعیت و دریای متلاطم سوگوار طول کشیده است. می‌گویند مرحوم سید بحر العلوم که زیاد مشرف به لقای حضرت ولی عصر ارواحنا فداه شده بود در زمان مرجعیت خود، روز عاشورا برای شریک شدن با ثواب عزاداران در محل گذر دسته جات عزای طویریج می‌ایستادند و عزاداران را تشویق نموده و خود سینه می‌زدند. ناگهان حاضران مشاهده کردند که ایشان یکباره منقلب شدند و عمامه را بر زمین زدند و در میان عزاداران رفته، شروع کردند به «حسین، حسین» گفتن و سینه زدن. پس از پایان عزاداری، اطرافیان با تعجب جوپای سبب منقلب شدن و میان عزاداران رفتن ایشان را می‌شوند که ایشان در جواب می‌فرمایند: چه کنم، همان طور که نگاه می‌کردم یکباره مولایم آقا امام زمان علیه السلام را وسط جمعیت مشاهده کردم.

وقتی حضرت ولی عصر علیه السلام پس از گذشت بیش از هزار سال در مراسم عزاداری جدّ غریبشان امام حسین علیه السلام شرکت می‌کنند تکلیف کسانی که این عزاداری‌ها را کم می‌گیرند و مسخره می‌کنند معلوم می‌شود.

بکوشیم ما نیز چون مولایمان در تحمل دشواری‌های روحی و جسمی استثنایی باشیم. ان شاءالله خدای متعال همه دوستداران، زائران، عزاداران آن حضرت را به برکت خود سیدالشهدا علیه السلام مشمول رحمت واسعه خود قرار دهد.

ابلیس اکبر و تشکیک در واقعه عاشورا

رسول خدا صلی الله علیه و آله در روایتی خبر داده اند که روز شهادت امام حسین علیه السلام ابلیس اکبر به زبردستان خود از شیاطین می‌گوید: در بین مردم بروید و ایجاد تشکیک و شبهه در واقعه عاشورا بکنید حال، کسانی که تشکیک نموده و در واقعه عاشورا و جریانات حضرت سیدالشهدا علیه السلام شبهه و شک ایجاد می‌کنند یا از همان شیاطینی هستند که پیغمبر خدا صلی الله علیه و آله از آن خبر داده‌اند و یا از فریب خوردگان این شیاطین هستند.

تشکیک در عزاداری

تشکیک در اقامه شعائر حسینی از بازی کردن با آتش

خطرناک تر است، زیرا آتش فقط در همین دنیا به ما آسیب می‌رساند، ولی تضعیف دستگاه امام حسین علیه السلام دنیا و آخرت آدمی را بر باد می‌دهد.

اخلاص حسینی

جوانان سعی کنید بر این که از خود حضرت سیدالشهدا علیه السلام اخلاص بیاموزید و سعی کنید مجالس آن حضرت سال به سال بهتر شود، خواه در هیئت‌ها و تکیه‌ها باشد، خواه در خانه‌هایتان، زمینه را چنان فراهم کنید که جمعیت شرکت کننده فزونی یابد.

تلاش و فعالیت در دستگاه سیدالشهدا

اگر کسی امکانات مالی دارد از بذل در دستگاه امام حسین علیه السلام کوتاهی نکند و اگر استعداد زبانی یا قلمی دارد همت خود را در خدمت به این مکتب به کار بندد. فراموش نکنیم که کوتاهی و اهمال در خدمت به امام حسین علیه السلام پشیمانی‌های سختی در پی دارد و بر عکس آن یعنی: جهد و کوشش در این راه بهره‌های فراوانی را به ارمغان می‌آورد، به طوری که در نسل‌های بعدی انسان نیز اثر خیر می‌گذارد.

امام حسین علیه السلام نیازی به ما ندارند

بدانیم حضرت امام حسین علیه السلام کمترین نیازی به ما و هیچ مخلوقی ندارند، زیرا آنان نزد خدا برترین و گل سر سبد خلقت بوده که خدای متعال همه ی کون و مکان، جهان و جهانیان را طفیلی وجود آنان آفریده است، این ماییم که سراپا نیازمند آنانیم و اگر موفق به اقامه شعائر آنان شویم، لطفی است که خدای متعال ارزانی ما داشته و منتی است که آن عالی جنابان بر سر ما نهاده اند و ما را به حریم خود راه داده اند.

توفیق خدمت به امام حسین علیه السلام

اگر زمانی در این راه احساس خستگی کردیم - که نباید بکنیم - همین قدر کافی است یعنی: به همان مرحله از عزاداری که داریم بسنده کنیم و دیگر بیش از آن تلاش لازم نیست، زیرا که در حقیقت چنین احساسی زنگ خطر است. باید به هوش باشیم تا مبدا توفیق چنین کار عظیمی به سبب کم لیاقتی یا بی کفایتی یا گناه بد اخلاقی و تند خوئی از ما سلب شود و خدای ناکرده پس از عمری غلامی در خانه سیدالشهدا علیه السلام به دست خود، خودمان را از این خدمت و نسبت گرانها و آسمانی محروم کنیم.

وظیفه ما نسبت به وجود نازنین سیدالشهدا علیه السلام

وظایف سنگینی بر عهده یکایک ما و شما گذاشته شده که یکی از آنها این است که خود به آنچه می‌دانیم و می‌گوییم عمل کنیم و هر چه بیشتر برای نزدیک شدن به آرمان و اهداف سیدالشهدا علیه السلام بکوشیم، دیگر آن که دیگران را نیز از این خوان بی دریغ نعمت بهره مند و آنان را با امام حسین علیه السلام و آرمانهای حضرتش آشنا تر سازیم.

وقف خدمت به سیدالشهدا علیه السلام

کسی که خود را وقف خدمت به امام حسین علیه السلام کند و دیگران را به حضور و شرکت در مراسم عزاداری ایشان تشویق و ترغیب نماید، خدای متعال به جهت استثنائی بودن قصه امام حسین علیه السلام با او هم به صورت استثنائی برخورد خواهد کرد.

خط قرمزی که نباید نزدیک آن شد

امام حسین علیه السلام و شعائر حسینی خط قرمزی هستند که به هیچ صورت با شک و شبهه، تزلزل و تردید، مخالفت و تشکیک نباید نزدیک آن شد، و الا مساوی با نابودی دنیا و آخرت انسان خواهد بود، لذا باید بکوشیم که با دست یا زبان،

علیه هیچ یک از شعائر حسینی اقدامی نکرده و به زیان عزاداران آن حضرت سخنی بر زبان نیاوریم، و اگر نسبت به یکی از شیوه‌های عزاداری یا فردی از عزاداران دیدگاه مثبتی نداریم زبان به انتقاد نگشاییم و این کار را به دیگران واگذاریم.

محدود نمودن شعائر حسینی و آثار عکسی آن!

مگر می‌توان شعائر حسینی را محدود کرد؟ بعضی‌ها سی سال با شعائر جنگیدند، عزاداران را کشتند و تا الآن گوره‌های دسته جمعی پیدا می‌شود، با این حال - حسب نقل - در سال اول پس از سقوط بعضی‌ها در عراق، زوار و عزاداران امام حسین علیه السلام بیش از سی برابر سال پیش از منع شده بودند و میلیون‌ها نفر به کربلا رفتند. سی سال قبل در کنار کاخ سفید و کاخ کرملین و در استرالیا و بسیاری از مناطق جهان حسینیه نبود، اما الآن هست این همان فرمایش رسول خداست که فرمودند: «وینصبون لهذا الطف» و فرمودند: فی هذا الطف. بلکه برای طف پرچمی در تمام نقاط دنیا برپا می‌کنند. باید بپذیریم که اراده خدا بر این است که شعائر امام حسین علیه السلام همیشه رو به فزونی و گسترش باشد.

خیر دنیا و آخرت

در تعظیم شعائر حسینی، بنای حسینیه، حضور و شرکت، تأسیس و برگزاری مراسم سوگواری و دسته‌های عزاداری، اشاعه نماد اندوه و عزا اشک و آه، بر مصائب اهل بیت علیهم‌السلام مخصوصاً بر امام حسین علیه‌السلام بکوشید تا از سعادت دنیا و آخرت برخوردار شوید.

مقدمه اهداف

برای رسیدن به اهداف عاشورا و نشر فرهنگ و شعائر حسینی، مقدماتی لازم است که وجوب عقلی دارد، آن مقدمات شامل تمامی آنچه با قضیه‌ی سیدالشهدا علیه‌السلام ارتباط دارد، اعم از سیاه پوشی در و دیوارهای شهر، کتیبه و پارچه نویسی‌ها، پرچم و وعلم، هیئات و دستجات، پوشیدن لباس مشکی و عزاداری، اشک و آه، گریه و ناله کردن، ضجه نمودن و غیره تماماً مقدمه‌ای برای تحقق اهداف نهضت مقدس حضرت امام حسین علیه‌السلام است.

دستگاه استثنایی امام حسین علیه‌السلام

امام صادق علیه‌السلام درباره انجام دادن شعیره‌ای از شعائر حسینی فرمودند: «لا یناله المتشحط فی دمه فی سبیل الله؛ یعنی

کسی که با نیت پاک و قصد قربت در راه خدا شهید و در خون خود بغلتد به پاداش و ثواب آن نخواهد رسید». به تعبیر دیگر حتی مجاهدانی که در جنگ‌های دفاعی رسول خدا و امیرالمؤمنین - صلوات الله علیهما وآلهما - با نیت پاک و برای رضای خدا و یاری دین خدا شرکت کرده و شهید شده اند، به این پاداش دست نمی‌یابند. از نظر فقهی هم استظهار می‌شود که هریک از شعائر حسینی همین ثواب را دارد و این از خصائص حضرت سیدالشهدا علیه السلام است، نه اینکه به معنای افضلیت امام حسین علیه السلام باشد زیرا آن حضرت فرموده اند که رسول خدا، حضرت امیرالمؤمنین، حضرت فاطمه زهرا و امام حسن - صلوات الله علیهم اجمعین - از ایشان افضلند. بنابراین، این ویژگی از استثنایها و ویژگی‌های آن حضرت است.

عاقبت دشمنان شعائر

پهلوی اول در آغاز حکومتش جلوی عزاداران عزاداری می‌کرد شال عزا به گردن نهاده و گل به پیشانیش می‌گذاشت و همچنین بعضی‌ها وقتی سرکار آمدند اول همکاری از خود نشان دادند، اما پس از آنکه پایه‌های حکومتشان قدری محکم شد مانع عزاداری و اقامه شعائر حسینی شدند. ببینید عاقبت پهلوی و نیز بعضی‌ها و همچنین قبلی‌ها مانند متوکل‌ها

وهارون‌ها چه شد و به کجا رفتند؟ عزاداران حسینی هم کجا رفتند؟ خدا می‌فرماید: «فَرِيقٌ فِي الْجَنَّةِ وَفَرِيقٌ فِي السَّعِيرِ» برخی از آنها در بهشت هستند و برخی در دوزخ شعله ور، که باید از این عاقبت‌ها عبرت گرفت و درس زندگی آموخت.

ضرورت نشر فرهنگ حسینی

بنی امیه و دیگر حاکمان ستمگر بر آن بودند و هستند که قضیه‌ی امام حسین علیه السلام را در همان واقعه عاشورای سال ۶۱ هجری قمری حصر نموده و یاد آن را از یادها بلکه از تاریخ محو کنند، ولی به وسیله‌ی امام سجاد علیه السلام و حضرت زینب علیها السلام و سپس به وسیله امامان معصوم صلوات الله علیهم و بعد به وسیله علمای اعلام و فقهای عظام که وکلای عام زمان عجل الله تعالی فرجه الشریف اند از طریق ایراد خطبه‌ها، روشنگری‌ها، برپائی مجالس سوگواری و اقامه شعائر حسینی به تدریج به اطلاع همگان رسید. بنابراین، اگر با به کارگیری رسانه‌های نوین، فرهنگ و شعائر حضرت سیدالشهدا علیه السلام را به طور خاص و فرهنگ اهل بیت علیهم السلام را به طور عام با برخورداری از پوشش جهانی و زبان‌های زنده دنیا به اطلاع جهانیان رسانده شود، قطعاً، گسترش و تکامل خواهد یافت و به اطلاع همه جهانیان خواهد رسید و همه را حسینی خواهد کرد ان شاء الله تعالی.

به جرم زیارت امام حسین علیه السلام

در تاریخ آمده است که مأمون و معتصم عباسی، در زمان حکومتشان زیارت امام حسین علیه السلام را جهت ترویج سیاست‌های مزورانه خود آزاد گذاشتند، اما متوکل پسر معتصم در طی یازده سال آخر حکومتش مانع زیارت کربلا شد و در راه زیارت بسیاری از زوآر را به شهادت رساند و شکنجه کرد و در زندان انداخت آن هم نه زندان‌های معمولی بلکه سیاهچال‌هایی که رهایی نداشت، او اعلام کرده بود هر که در کنار قبر امام حسین علیه السلام دیده شود در سیاهچال (مطبق) حبس خواهد شد و (مطبق) یکی از بدترین سیاهچال‌های تاریخ است، که هنگامی که متوکل به درک واصل شد و زندان‌ها آزاد شد، بعضی‌ها را که هنوز جان داشتند از آنجا بیرون آوردند، صورت انسان بودن خود را از دست داده بودند، موهای سر و صورت و بدنشان بلند شده و تمام بدنشان را پوشانیده بود، و بسیاری در آن (مطبق) میمردند و از بین می‌رفتند، این همه شکنجه‌ی وحشیانه فقط و فقط بجرم زیارت امام حسین علیه السلام بود.

معنای واقعی ثارالله

یکی از معانی «ثار» گرچه گفته می‌شود خون است اما معنی جمله «ثارالله» که در زیارت امام حسین علیه السلام آمده:

«السلام عليك يا ثار الله وابن ثاره» این است که: سلام و درود خدا بر شما و پدر شما که خونتان مظلومانه در راه خدا ریخته شد و احدی جز خدا منتقم و طالب خونتان نخواهد بود، بنابراین صحیح نیست که بگوئیم «ثار الله» به معنای خون خدا است، چراکه خدای متعال جسم نیست تا - والعیاذ بالله - خون داشته باشد، بنابراین در این جمله «السلام عليك يا ثار الله وابن ثاره» شهادت می‌دهیم که «یا ابا عبدالله! شما مظلومانه در راه خدا خون داده و به شهادت رسیدید و انتقام گیرنده خون شما، خداست».

و به عبارت روشن تر - طبق بعضی دیگر از فرازهای زیات امام حسین علیه السلام - شهادت می‌دهیم که خدای متعال برای خون به ناحق ریخته شما یا ابا عبدالله الحسین انتقام می‌گیرد از تمام کسانی که در قبال ریخته شدن خون شما بی تفاوت بوده و مسئولیت خود را در قبال آن به خوبی انجام نداده باشند، و این پیام سنگین و سختی است برای همه ما بلکه برای همه جهان و جهانیان.

خدمت در راه امام حسین علیه السلام

آنچه مردان و زنان با ایمان در راه خدمت به امام حسین علیه السلام و نشر فرهنگ پر بار و شعائر با عظمت حسینی هزینه می‌کنند،

محفوظ خواهد ماند و هم در دنیا عوض داده می‌شوند و هم در روز واپسین به بهترین وجه به ایشان بازگردانده خواهد شد. همگی مان باید با دل‌های آکنده از اخلاص و محبت و مهربانی و با آراستگی به اخلاق و آداب از بردباری، صبر و تحمل سختی‌ها در راه خدمت به امام حسین علیه السلام و نشر فرهنگ و اهداف والای حضرتشان بکوشیم. سعادت‌مند و خوشبخت کسی است که بتواند خدمتی در راه امام حسین علیه السلام کند و در نشر فرهنگ و شعائر حسینی به هیچ وجه دچار سستی و کم‌کاری نشود و نگون بخت کسی است که بتواند در این راه کاری کند، اما از خدمتی هرچند ناچیز دریغ ورزد، چراکه چنین افرادی در روز قیامت که «روز حسرت» نیز نام دارد سخت پشیمان خواهند شد و البته فرصتی برای جبران در آنجا هرگز نمی‌باشد.

عزاداری مشروع

ما و شما وظیفه داریم که در برگزاری شعائر حسینی و آنچه نزد محبتان اهل بیت علیهم السلام از عزاداری حضرت سیدالشهدا علیه السلام متعارف بوده و هست فعالیت کنیم، البته فقیهان و مراجع تقلید که کارشناسان حلال و حرام هستند حدّ و مرز امور جایز را مشخص کرده و ابلاغ می‌کنند و لذا نباید در چنین اموری به سخنان دیگران توجه کرد یا بدون دانش لازم چیزی گفت.

جاودانگی عزای سیدالشهدا علیه السلام

رویدادهای تاریخی نشان می دهد که قطعاً و بدون شک و تردید اسلام محمدی الوجود وحسینی البقاء است، اما این مطلب منافاتی با گریه و اشک ریختن بر امام حسین علیه السلام ندارد، چراکه رسول خدا صلی الله علیه و آله با اینکه این مطلب را به خوبی می دانستند و توسط وحی خبردار شده بودند که امام حسین علیه السلام پیروز می شوند و اسلام را جاودانه می کنند، ولی با این حال، برای آن حضرت گریستند و عزاداری نمودند، رسول خدا صلی الله علیه و آله نه فقط در ولادت حضرت سیدالشهدا علیه السلام گریه و عزاداری نمودند، بلکه حتی در عروسی حضرت زهرا علیها السلام نیز روضه خواندند.

امام زمان عجل الله تعالی فرجه هم اقتدا به جدّ و آباء اطهار خود نموده و با اینکه می دانند که آن حضرت پیروز شده و اسلام را جاودانه کردند، باز هم گریه و عزاداری نموده و به جدّ خود خطاب کرده و عرضه می دارند: «لأبکین علیک بدل الدموع دما؛ برای شما به جای اشک خون گریه می کنم» این خواست خداست که عاشورا و عزاداری و یاد ابا عبدالله الحسین علیه السلام همراه با گریه و اشک زنده و جاودانه بماند.

 آشکارتر شدن نام و یاد امام حسین علیه السلام

رسول اکرم صلی الله علیه و آله توسط وحی از خدای متعال این وعده را

بیان فرموده اند که خواست خدا بر این است که نام امام حسین و شعائر حسینی زنده و جاودان باشد و از این جهت مبارزه و جنگ با امام حسین علیه السلام نتیجه عکسی داده و سبب پیشرفت شعائر حسینی و بالا رفتن نام امام حسین علیه السلام می‌شود؛ چنانچه جنایات بنی امیه: یزید و معاویه، بنی العباس: هارون و متوکل عباسی برای خاموش کردن شعائر حسینی و از بین بردن نام امام حسین علیه السلام باعث آشکارتر شدن شعائر حسینی، و بالا رفتن نام و عظمت امام حسین علیه السلام گردید.

سخنی با مخالفان عزاداری امام حسین علیه السلام

افرادی را که برخورد منفی با عزاداری امام حسین علیه السلام و شعائر حسینی داشته و دارند یا در آینده خواهند داشت، نصیحت می‌کنم؛ حال آن برخورد منفی در هر حدّی که می‌خواهد باشد حتی اگر خیلی کم هم باشد، مانند کسانی که فقط در حدّ سیاهی لشکر در صف دشمنان امام حسین علیه السلام بودند اما در همین حد نیز دارای عذاب سخت و عقوبت هولناک هستند. برخورد منفی در شعائر، فقط بازی کردن با آتش نیست بلکه بازی با تاریخ خود نیز می‌باشد که می‌تواند تاریخ خود را با دست خویش سیاه نموده و دنیا و آخرتشان را نابود کند و از بین ببرد. حال اینکه آیا در توبه برای چنین افرادی که با امام حسین علیه السلام و شعائر حسینی طرف می‌شوند باز است یا خیر، خدا می‌داند.

شعائر و سعادت دنیا و آخرت

کلید سعادت انسان در دنیا و آخرت بعد از ایمان به خدا، رسول و اهل بیت علیهم السلام، در خدمت به امام حسین علیه السلام و در تعظیم شعائر حسینی است، اعم از بنای حسینیه، برگزاری و حضور در مراسم سوگواری و دسته‌های عزاداری، اشاعه نماد اندوه و عزا، اشک و گریه به خصوص در دو ماه محرم و صفر می باشد، لذا بر همه ما است که در این جهت بیشتر بکوشیم تا از سعادت دنیا و آخرت بیشتر برخوردار شویم.

اجازه انبیاء برای زیارت سیدالشهدا علیه السلام

امام صادق علیه السلام در روایتی می فرماید: «تمام انبیاء الهی و حتی حضرت ختمی مرتبت محمد مصطفی صلی الله علیه و آله وعلیهم اجمعین از خدای متعال اجازه می گیرند تا به زیارت امام حسین علیه السلام بیایند» و خدای متعال این مقام تکوینی و الا را - طبق روایات شریفه - مخصوص حضرت سیدالشهدا علیه السلام قرار داده است.

خون امام حسین علیه السلام بر گردن موجودات

خون امام حسین علیه السلام طبق آنچه در بعضی از زیارت‌های آن حضرت آمده به عنوان یک مسؤولیت سنگین بر گردن همه

موجودات قرار داده شده است به این معنی که هر بی تفاوتی و یا کوتاهی، چه رسد به کارشکنی و جلوگیری از آنچه به نوعی با شعائر حسینی و یا با نام امام حسین علیه السلام در ارتباط است سهیم باشد مسؤولیت زا و صاحب آن مسؤول خواهد بود.

این مطلب زنگ خطر و هشدار دهنده بسیار بزرگی است نسبت به همه جهان و جهانیان، که به هوش باشند مبادا در قصه امام حسین علیه السلام جوری رفتار کنند که شریک خون حضرت والعیاذ بالله باشند.

سپاه لشکر مخالفین حسینی

در کتب مقاتل و همچنین در کتاب بحارالانوار روایت شده است که شخصی آمده بود کربلا و در سپاه دشمن علیه امام حسین علیه السلام شرکت کرده بود اما هیچ کاری را هرگز انجام نداده و مرتکب هیچ جنایتی هم نمی شود اما در عین حال طبق این روایت آمده است که او روزی از خواب بیدار می شود در حالی که - بر اثر نفرین رسول خدا به او در عالم خواب - بدنش فلج و دستش خشک شده بود و سرانجام هم با بدبختی می میرد، علامه مجلسی رضوان الله علیه در خصوص چنین شخصی که جرم و جنایتی هم مرتکب نشده است، بعد از نقل ماجرا می گوید: «لا رحمه الله»؛ یعنی خدا او را نیامرزد، چراکه او

سیاهی لشکر شده بود. لذا در قصه امام حسین علیه السلام این موضوع یک استثناء بوده و حتی جزء سیاهی لشکر دشمن امام حسین علیه السلام بودن نیز جرم است.

طاقت درک کربلا

در روایات شریفه این معنی آمده است که انس و جن حقیقت شهادت حضرت سیدالشهدا علیه السلام را نمی توانند درک کنند، زیرا طبق روایت لحظه ای که حضرت سیدالشهدا علیه السلام روح مقدسشان از بدن مبارک مفارقت کرد و به سمت بالا رفت، به هر آسمانی که رسید و ملائکه‌ی آن آسمان روح پاک حضرت را مشاهده کرده و دیدند، لرزه بر آنان افتاده و جزء جزء بدنشان از دیدن آن صحنه بلرزید؛ و این لرزش و اضطراب - طبق همین روایت - تا روز قیامت ادامه خواهد داشت.

فرهنگ عظیم عاشورایی

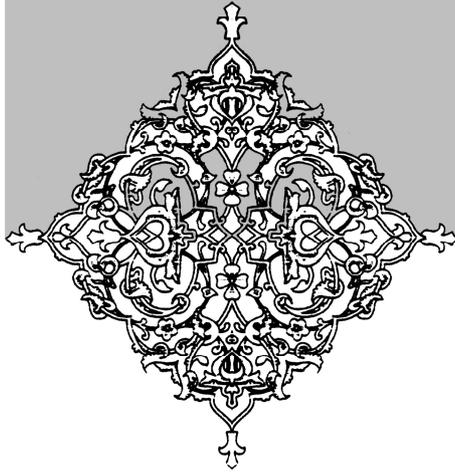
عاشورا هم «عَبَرَات» یعنی: اشک و گریه کردن است و هم «عِبَرَات» یعنی: عِبْرَت و اندرز گرفتن است؛ چراکه بخشی از عاشورا - طبق فرمایش امام حسین علیه السلام که فرمودند: من شهید اشکم، احدی از مؤمنین مرا به یاد نمی آورد مگر اینکه

گریان شده و اشک فشاند - اشک ریختن و گریه کردن بر امام حسین علیه السلام و عزاداری آن حضرت است و بخش دیگر عاشورا عبرت آموختن و درس گرفتن است؛ زیرا عاشورا یک فرهنگی عظیم است که بایستی از این فرهنگ درس و پند بیاموزیم.

مسئولیت ما در مقابل امام حسین علیه السلام

مسئولیت‌های ما نسبت به شعائر حسینی و آنچه در ارتباط با امام حسین علیه السلام است را می‌توان به دو بخش تقسیم کرد:

۱. معرفی شخصیت جهانی امام حسین علیه السلام و معرفی فرهنگ پر بار و اهداف والای قیام و نهضت آن حضرت است، آن سان که همانند پرچمی برافراشته شود و تمام جهانیان آن را نظاره کنند؛
۲. تطبیق نمودن آن فرهنگ پر بار و دنبال کردن آن اهداف والای حسینی در زندگی فردی و اجتماعی است که این موضوع دوّم مهمتر از موضوع اول است، چندان که موضوع اول مقدمه ای برای آن بود.

حکایات حسینی

(برگرفته از بیانات مرجع عالیقدر)

برپایی سوگواری توسط کفار

ماجرایی مربوط به سی‌الی‌چهل سال پیش برایم نقل کرده‌اند که شنیدنی است. یکی از روحانیون که برای سفر تبلیغی به هند رفته بود، به روستایی می‌رود که پیش‌تر نام آن را شنیده بود ولی از وضعیت آن آگاهی دقیق نداشت. در آن روستا مجلس عزاداری سالار شهیدان در حسینیه‌ای - که آن را سیاه پوش کرده بودند - برپا بود. مردم روستا از این که آن مرد روحانی در ایام عزای سیدالشهدا علیه السلام به روستای شان آمده بود و برای شان سخنرانی می‌کرد خشنود بودند. چون هنگام اذان شد، آن روحانی متوجه شد در حسینیه اذان نگفتند. علت را که جویا شد فهمید آنان نه با اذان آشنایی دارند و نه نماز می‌خوانند و اصلاً هنوز به دین اسلام در نیامده‌اند و بر عقاید کفرآمیز گذشته خود باقی مانده‌اند. آن مرد روحانی در اولین مجلس سخنرانی به آنان گفت:

ای مردم، امام حسین علیه السلام به روستای شما آمده است، اما همین امام حسین علیه السلام جدی بزرگوار و پدری ارجمند و مادری گرامی و پاک دارد که فوق العاده مورد علاقه و احترام و ارادت امام حسین علیه السلام هستند ولی هنوز به آبادی شما تشریف نیاورده اند. خوب است حال که امام حسین علیه السلام به آبادی شما تشریف آورده اند، دیگر عزیزان ایشان هم تشریف بیاورند.

آن مرد روحانی گفت: تمام اصول و فروع دین را از ابتدا به آنان گفتم و چنان که نقل می‌کرد همه یا اکثر آنان مسلمان شدند. در حقیقت دل‌های این افراد صفحات سفیدی بود که در آن هیچ چیز نوشته نشده بود و پس از ملاقات با نور اسلام، بی درنگ تسلیم آن شد.

«باور کنیم دنیا و مردم دنیا - با همه تیرگی‌ها و سیاهی‌ها - هنوز صفحه‌های سفید نانوخته‌ای در دل دارند که اگر در برابر پرتو تابناک حضرت سیدالشهدا علیه السلام قرار گیرد بی درنگ پذیرای آن است».

برپایی عزای حسینی در بلاد کفار

یکی از طلاب غیر ایرانی که برای تحصیل علوم دینی به ایران آمده بود و چند سالی در حوزه قم - و از جمله درس اینجانب - به تحصیل علم اشتغال داشت. روزی برای مشورت نزد من آمده و گفت: از من دعوت شده به فلان کشور - که از بلاد کفر است - بروم و عالم آن جا شوم. بنده ایشان را به این کار تشویق کردم و چند نکته که به نظرم رسید به ایشان یادآوری نمودم. پنج یا شش سال رفت و دو سال پیش که به اتفاق عده‌ای از همشهریانش به زیارت عتبات عالیات مشرف شده بود، نزد من آمد. از جمله چیزهایی که نقل کرد این بود که گفت: دهه عاشورای امسال برای نخستین بار در تاریخ آن شهر تمام مراسم عزاداری امام حسین علیه السلام را برپا ساختیم. البته عده‌ای با این کار ما از در مخالفت درآمدند و برخی نیز آن را حرام دانستند.

به او گفتم: اصلاً از این بابت تعجب نمی‌کنم، زیرا این حرکت تازگی ندارد ولی در مقابل بر اساس فرمایش رسول خدا صلی الله علیه و آله روز به روز جریان امام حسین علیه السلام اوج و گستردگی بیشتری به خود می‌گیرد و این همان اراده خدای متعال است.

مرثیه سرای نامسلمان

یکی از وعاظ که چند سال پیش به دعوت شیعیان یکی از کشورهای غیر اسلامی، برای تبلیغ به آن جا سفر کرده بود، می‌گفت: «جایی مجلس روضه داشتیم. وقتی از منبر پایین آمدم، نزدیک در خروجی، یکی از مسؤلان حسینیه برخاست و پس از احترام، شخصی را به من معرفی کرد و گفت: ایشان درباره حضرت سیدالشهدا علیه السلام شعر گفته و دیوان شعری با موضوع آن حضرت از او به چاپ رسیده است. وقتی به او نگاه کردم دیدم ظاهر خاصی دارد. از او پرسیدم: آیا شما مسلمانید؟ تبسمی کرد و پاسخ منفی داد. در همان حال که دیگران ایستاده بودند و نگاه می‌کردند، خواستم معرفت او را نسبت به امام حسین علیه السلام بسنجم، لذا از او پرسیدم: آیا امام حسین علیه السلام به نظر شما مرد عاقلی بودند؟ یکباره چهره اش در هم رفت و با ناراحتی گفت: این چه سؤالی است که می‌پرسید؟!»

گفتم: می‌دانم ولی می‌خواهم از شما بشنوم.

گفت: هیچ کس از امام حسین علیه السلام عاقل تر نبود.

دوباره پرسیدم: آیا امام حسین علیه السلام به نظر شما انسان خوبی بودند؟

باز ناراحت شد و چهره اش در هم رفت.

گفتم: خودم می‌دانم می‌خواهم شما بگویید.

گفت: چه کسی بهتر از امام حسین؟

گفتم: آیا می‌دانی همین امام حسین علیه السلام که از همه بهتر و

عاقل تر بودند، جان عزیزشان را فدای دین اسلام کردند؟ بیا و مسلمان شو! تبسمی کرد و گفت: این بحث دیگری است..»

آن واعظ این ماجرا را بیش از سی سال پیش و هنگامی که در کربلا ساکن بود نقل می کرد و می گفت: «امام حسین علیه السلام در دنیا سکه ای زده که خدای متعال زده است. می بینید شخص کافر است و خدا را قبول ندارد، ولی شاعر سیدالشهدا علیه السلام است.»

من بر سخن ایشان حاشیه ای زدم و گفتم:

آن سکه را هم خدای متعال برای امام حسین علیه السلام زده است.

«خدای متعال برای آن حضرت سکه ای زده است که نه تنها برای جد و پدر و مادر و برادر آن حضرت زده، بلکه برای ذات مقدس خود نیز چنین سکه ای زده است.»

بت پرست، شاعر امام حسین علیه السلام

یکی از گویندگان محترم می‌گفت: در سفری که به یکی از کشورهای دارم بت پرستی را دیدم که برای امام حسین علیه السلام شعر می‌سرود و دیوان اشعارش نیز به چاپ رسیده است.

«بت پرستی که خدا را نمی‌شناسد و قبول هم ندارد، شاعر امام حسین علیه السلام است. اینها گوشه‌ای از شکوه و عظمتی است که خدای متعال تنها و تنها برای امام حسین علیه السلام خواسته است»

محبت عظیم امام حسین علیه السلام

امام حسین علیه السلام روز عاشورا، در گرما گرم جنگ، با صدای بلند گریه کردند؛ کاری که آن حضرت در جنگ‌های پیشین انجام نداده بودند، نه ایشان و نه برادر و نه پدرشان هیچ کدام در میدان جنگ چنین کاری نکرده بودند، اما وجود مقدس آن حضرت در وسط معرکه با صدای بلند گریه کردند، چنین کاری مرسوم نبوده و نیست و بر خلاف قوانین جنگ است. اما چرا گریه کردند؟ در روایات جواب این پرسش نیامده است، اما عده‌ای گفته‌اند که امام علیه السلام به حال دشمنان خود که بنا بود به جهنم بروند گریه کردند. آن بزرگوار می‌دیدند که عده زیادی از مردم از سر ناآگاهی یا برای به دست آوردن مطامع ناچیز دنیایی راهی جهنم هستند و به حال آنان گریه کردند. آن قدر غفلت و تباهی لشکر ابن سعد و بنی امیه را فرا گرفته بود که حتی سعی می‌کردند نگذارند نصیحت‌های جگر گوشه رسول خدا صلی الله علیه و آله و سلم به گوش همگان برسد و هنگامی که آن حضرت در مقابل اهل کوفه ایستادند و خواستند آخرین سخن خود را بازگو نمایند و حجت را تمام کنند، عده‌ای همه‌مه کرده و بر طبل می‌کوبیدند تا مردم نتوانند سخنان آن حضرت را بشنوند.

اما در عین حال عده‌ای با شنیدن سخنان آن حضرت توبه کردند و در همان لحظه از لشکر ابن سعد جدا شده و به امام حسین ملحق و در رکاب سیدالشهدا علیه السلام جان خود را فدا نمودند.

مراسم عاشورا در دو کشور غیر شیعی

به تازگی برای من نقل کردند که در دو کشور اسلامی غیر شیعی اعلام شده است که برنامه‌های رادیو و تلویزیون در دهه عاشورا باید به صورت ویژه و متناسب با این ایام پخش شود. شایان توجه است که صادر کننده این فرمان نیز شیعه نبوده است. حتی عید باستانی یکی از این کشورها در دهه محرم واقع شد و از همین رو جشن و شادی به طور رسمی ممنوع اعلام شد.

«فراموش نکنیم که آنان همچون من و شما شیعه امام حسین علیه السلام نیستند و عقیده‌ای نیز به امامت آن حضرت ندارند».

